

**BELGISCH INSTITUUT VOOR POSTDIENSTEN
EN TELECOMMUNICATIE**

Kenmerk :

RAADPLEGING DOOR DE RAAD VAN HET BIPT

**OP VRAAG VAN HET KABINET
VAN DE MINISTER VOOR ONDERNEMEN
EN VEREENVOUDIGEN**

VAN 23 SEPTEMBER 2008

BETREFFENDE

Ontwerp van Koninklijk besluit betreffende radiotoegang

in de frequentieband 2500-2690 MHz

I. CONTEXT

Het Kabinet van de Minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen heeft het Instituut gevraagd via zijn website een openbare consultatie te organiseren omtrent het ontwerp van Koninklijk besluit betreffende radiotoegang in de frequentieband 2500-2690 MHz

Werkwijze voor de raadpleging:

Antwoordtermijn: vrijdag 24 oktober 2008 om 12u00. Later ingediende antwoorden zullen niet worden weerhouden.

Verlenging van de antwoordtermijn tot 07 november 2008

Ter attentie van:
Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
Ellipse Building – Gebouw C
Koning Albert II-laan 35
1030 BRUSSEL

Contactpersoon: Benny Smets, Eerste adviseur
Elektronisch antwoordadres : benny.smets@bipt.be

II. TEKST

KONINKRIJK BELGIE FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

Koninklijk besluit betreffende radiotoegang in de frequentieband 2500-2690 MHz

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

ALGEMEEN

Onderhavig besluit regelt de radiotoegang in de frequentiebanden 2500 tot 2690 MHz.

Beschikking 2008/477/EG van de Commissie van 13 juni 2008 betreffende de harmonisering van de 2500-2690 MHz-frequentieband voor terrestrische systemen die elektronischecommunicatiediensten kunnen verschaffen in de Gemeenschap heeft tot doel de voorwaarden te harmoniseren voor de beschikbaarheid en het doelmatig gebruik van de 2500-2690 MHz-band voor terrestrische systemen die in de Gemeenschap elektronischecommunicatiediensten kunnen verschaffen.

Deze beschikking verplicht de lidstaten ertoe de 2500-2690 MHz-band voor de terrestrische systemen die elektronischecommunicatiediensten kunnen verschaffen, aan te wijzen en vervolgens beschikbaar te stellen, in overeenstemming met de parameters die zijn vastgelegd in de bijlage bij de beschikking. Dit moet gebeurd zijn binnen zes maanden na de inwerkingtreding van de beschikking.

Teneinde toe te laten dat technologische vernieuwingen op een efficiënte en commerciële manier ontwikkeld kunnen worden, biedt onderhavig besluit een ruime mate van handelingsvrijheid aan de marktdeelnemers: zij kunnen immers zelf beslissen voor welke toepassingen zij de betreffende gebruiksrechten verwerven, alsook waar zij hun netwerk ontwikkelen en hun diensten aan het publiek aanbieden.

In die zin is onderhavig besluit volledig in lijn met de Aanbeveling van de Europese Commissie inzake WAPECS, - die trouwens expliciet van toepassing is op de frequentiebanden 2500 tot 2690 MHz, - waarin onder meer wordt gesteld:

"(4) Member States should grant rights of use referred to above for networks capable of providing "Electronic Communications Services" – as defined in the Framework Directive – in general without designating the nature of the service, unless designation of a specific electronic communications service is duly justified and necessary for pursuing general interest objectives in conformity with Community law. Such a designation should not constitute an exclusion of other electronic communications services."

(Vrije vertaling: "(4) De Lidstaten zouden de hierboven vermelde gebruiksrechten voor netwerken die elektronische-communicatiediensten kunnen bieden - zoals bepaald in de Kaderrichtlijn – doorgaans moeten toekennen zonder de aard van de dienst aan te wijzen tenzij het naar behoren gemotiveerd is en nodig is om een specifieke elektronische-communicatiedienst aan te wijzen ten behoeve van de doelstellingen van algemeen belang conform het Gemeenschapsrecht. Zo een aanwijzing mag geen uitsluiting van andere elektronische-communicatiediensten inhouden.")

Bovendien stelt de WAPECS-Aanbeveling in punt (1):

"(1) (...) Moreover, both the Framework Directive and the Authorisation Directive refer to technological neutrality as the principle underpinning all the regulatory activities of national regulatory authority."

(Vrije vertaling: "(1) (...) Zowel de Kaderrichtlijn als de Machtigingsrichtlijn verwijst bovendien naar de technologische neutraliteit als het principe dat alle regelgevende activiteiten van nationale regelgevende instanties onderbouwt.")

Artikel 8.1 van de Kaderrichtlijn bepaalt daarenboven:

"De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale regelgevende instanties bij de uitvoering van de in deze richtlijn en de bijzondere richtlijnen omschreven regelgevende taken, met name die welke erop gericht zijn daadwerkelijke concurrentie te waarborgen, zoveel mogelijk rekening houden met het streven dat de regelgeving technologisch neutraal moet zijn."

Uit een raadpleging die het BIPT in maart 2007 organiseerde i.v.m. de 2,6 GHz-band is gebleken dat een (kleine) meerderheid van de respondenten de idee van technologie-neutraliteit steunde. Zij wensten in deze band de WiMAX-technologie aan te bieden, terwijl de tegenstanders van die idee deze band voorbehouden wilden zien voor de IMT-2000-technologieën. Het valt evenwel te verwachten dat dit dispuut vanzelf zal verdwijnen nu WiMAX sinds mei 2007 opgenomen is in de IMT-2000-familie.

Hierbij kan trouwens opgemerkt worden dat de argumenten van de tegenstanders van technologie-neutraliteit niet per se onredelijk zijn:

1° één technologie biedt schaalvoordelen, is in het belang van een pan-Europese harmonisatie en vereenvoudigt roaming;

2° de nieuwe technologieën moeten zich nog helemaal bewijzen;

3° het gebruik van verschillende technologieën maakt de frequentiecoördinatie met het buitenland complexer;

4° indien op naast mekaar liggende banden verschillende technologieën worden gebruikt, maakt dit de compatibiliteitsproblemen ingewikkelder.

Deze argumenten zijn correct maar daar staat tegenover dat België een zeer ongunstige indruk zou nalaten indien bv. een nieuwe technologie een succes zou blijken te zijn en deze technologie in België niet zou zijn toegelaten. Bovendien is niet uit te sluiten dat de overheid een technologie aanduidt die naderhand niet succesvol blijkt te zijn. Hoe dan ook zal het opleggen van één technologie innovatieve technieken stremmen. Tenslotte is er de groeiende consensus onder de Europese reguleerders en regelgevers dat de technologiekeuze aan de markt overgelaten kan worden. In die optiek wordt er dan van uitgegaan dat er op termijn een de facto harmonisatie zal groeien.

Bij de consultaties die het BIPT gehouden heeft inzake de banden 1785-1805 MHz, 2,6 GHz en 3,4-3,6 GHz, werd er door de drie mobiele operatoren steeds de nadruk op gelegd dat aan de nieuwkomers dezelfde voorwaarden moeten opgelegd worden inzake intrederecht, jaarlijks recht en dekingsverplichtingen als die die opgelegd werden in het kader van de GSM, DCS1800 en UMTS-vergunningen. Zoniet zou er volgens deze operatoren sprake zijn van discriminatie.

Het verbod op discriminatie houdt in dat de overheid haar burgers op voet van gelijkheid moet behandelen, in de mate waarin zij in gelijke omstandigheden verkeren. Personen die zich in andere omstandigheden bevinden, mogen dus ook anders worden behandeld. Verschil in behandeling kan daarentegen onder de volgende voorwaarden:

1° er is voor het verschil in behandeling een objectieve en verifieerbare reden voorhanden;

2° het verschil in behandeling heeft een aanvaardbaar doel;

3° het verschil in behandeling is proportioneel en gaat niet verder dan nodig.

In concreto: de GSM- en DCS1800-frequenties werden toegekend in 1995 en 1997. De drie mobiele operatoren betaalden elk een intrederecht van ongeveer 9 mia BEF. Zij verbonden zich ertoe om binnen een bepaalde tijdspanne hun GSM- resp. DCS1800-diensten over het ganse grondgebied aan te bieden.

De UMTS-frequenties werden toegekend in 2001. De drie mobiele operatoren betaalden elk ongeveer 150 miljoen euro, zijnde het minimumbedrag bij de veiling, te wijten aan het feit dat er minder gegadigden waren dan kavels. Zij verbonden zich tot bepaalde dekkingsverplichtingen die inmiddels, op vraag van deze operatoren werden afgezwakt.

De marktsituatie is inmiddels danig gewijzigd: de drie mobiele operatoren hebben een min of meer solide klantenbestand weten op te bouwen en de markt van mobiele toepassingen is door hen ingenomen. Een nieuwkomer op deze markt begint dus in een minder gunstige positie.

Bovendien ligt tegenwoordig de problematiek van de plaatsing van antennes nóg gevoeliger dan vijf of tien jaar geleden. Een nieuwkomer op de markt zal hoe dan ook antennes moeten plaatsen en dus daartoe vergunningen bekomen en/of contracten afsluiten. Met lokale overheden én privépersonen die steeds argwanender staan tegenover antennesites, is dit aanzienlijk moeilijker dan destijds.

Behalve deze gewijzigde maatschappelijke omstandigheden, kunnen nog een aantal verschillen genoteerd worden:

1° Het is niet uitgesloten dat de nieuwkomers een andere markt zullen visereren: niet zozeer de markt van het grote publiek, eerder de professionele markt.

2° De frequenties die zij kunnen verwerven verschillen van de GSM-, DCS1800- en UMTS-frequenties: het gaat om hogere frequenties, hetgeen een ongunstig effect heeft op de propagatie. Gelet op voorgaande lijkt het duidelijk dat de omstandigheden dermate zijn gewijzigd t.o.v. tien jaar geleden dat het opleggen van dezelfde voorwaarden als voor GSM, DCS1800 of UMTS niet meer verantwoord kan worden louter door verwijzing naar de reglementering die op die diensten betrekking heeft. Daarvoor zijn de omstandigheden te zeer gewijzigd.

ARTIKELGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar

Artikel 2

Dit artikel moet samen met artikel 12 van onderhavig besluit worden gelezen: de betreffende frequenties kunnen slechts bekomen worden door operatoren, dat wil zeggen door personen die een kennisgeving hebben gedaan in de zin van artikel 9 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronischecommunicatie.

Artikel 3

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt in §§ 1 tot 4 de onderverdeling van de band 2500-2690 MHz: enerzijds worden 2 x 70 MHz voorzien voor FDD-toepassingen, dat wil zeggen voor toepassingen waarbij de eintoestellen frequenties gebruiken die verschillen van de frequenties van de basisstations. Deze 2 x 70 MHz worden onderverdeeld in 14 blokken van 2 x 5 MHz. Anderzijds wordt één blok van 50 MHz voorzien voor TDD-toepassingen, dat wil zeggen toepassingen waarbij de eintoestellen dezelfde frequenties gebruiken als de basisstations.

Het staat de operatoren vrij om te opteren voor de banden naar keuze. Essentieel voor het creëren van mededinging in de betreffende banden is evenwel dat § 5 bepaalt dat een relevante groep niet meer dan 70 MHz in totaal kan innemen in de betreffende band.

Artikel 5

Gelet op het onderhavige besluit is de vergunningsverplichting overeenkomstig artikel 39, § 1, van de voormelde wet van 13 juni 2005 overbodig.

Artikelen 6 en 7

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 8

Deze bepaling verzoent het belang van de operatoren om over de nodige tijd te beschikken om hun netwerk uit te bouwen en de vereisten van een behoorlijk frequentiebeleid: vandaar dat frequenties die niet in gebruik zijn drie jaar na de toekenning ervan, door het Instituut kunnen worden teruggenomen. Het Instituut is niet verplicht om deze maatregel toe te passen maar zal de situatie van geval tot geval beoordelen: het is immers denkbaar dat een operator vertraging oploopt met de uitbouw van zijn netwerk omwille van omstandigheden die volledig buiten zijn bereik liggen.

Artikelen 9 en 10

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 11

Op te merken valt dat onderhavig besluit de operator geen dekkingsverplichtingen oplegt maar wel de verplichting om de gebruikers en het Instituut afdoende en precieze informatie over de daadwerkelijke dekking te bezorgen.

Uit de praktijk blijkt dat immers dekkingsverplichtingen moeilijk afdwingbaar zijn. Bovendien kan de vraag gesteld worden in hoeverre strikte dekkingsverplichtingen verenigbaar zijn met het principe van technologieneutraliteit en met het principe van vrije mededinging.

Het is evident dat de informatieverplichting door de betreffende operatoren ernstig moet worden genomen en dienovereenkomstig door het Instituut zal worden gecontroleerd.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 13

Hierin wordt bepaald dat het verboden is voor een kandidaat om wijzigingen aan te brengen aan de elementen die in zijn kandidatuur werden meegedeeld.

§ 3 legt een informatieverplichting op ingeval zich een wijziging voordoet met betrekking tot bepaalde verklaringen van de kandidaat. Het spreekt voor zich dat het moet gaan om wijzigingen als gevolg van feiten of gebeurtenissen waarop de kandidaat geen invloed kan uitoefenen. Het bewust of door nalatigheid in de hand werken van wijzigingen kan leiden tot de uitsluiting van de kandidaat.

Artikelen 14 en 15

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 16

Deze bepaling heeft tot doel te vermijden dat kandidaten die niet ernstig zijn een kandidatuur indienen.

Artikel 17

Het is niet aan het Instituut om uit een relevante groep die entiteit te kiezen die zal deelnemen aan de toewijzingsprocedure. Indien de relevante groep zelf niet tot een duidelijke beslissing terzake komt, wordt ze uitgesloten van de toewijzingsprocedure.

Artikelen 18 en 19

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikelen 20 en 21

Indien het beschikbare spectrum volstaat om aan de wensen van alle kandidaten te voldoen, wordt er geen veilingprocedure georganiseerd maar worden de gebruiksrechten verleend voor 500.000 euro per MHz, overeenkomstig artikel 40, § 2, van onderhavig besluit.

Artikelen 22 en 23

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikelen 24 en 25

Artikel 24 verbiedt de kandidaten handelingen te stellen die de procedure kunnen manipuleren.

Artikel 25 verbiedt in het bijzonder afspraken tussen kandidaten of met derden die de procedure zouden kunnen beïnvloeden.

Artikelen 26 tot 38

Deze artikelen regelen het praktische verloop van de veilingprocedure en behoeven geen verdere commentaar.

Artikel 39

Dit artikel beschrijft de inbreuken die automatisch leiden tot uitsluiting van de procedure. Het gaat om inbreuken die de gelijkheid van de kandidaten in het gedrang brengen. Naar analogie met het tuchtrecht kan worden gesteld dat weliswaar sancties precies moeten bepaald zijn (nulla poena sine lege), maar dat zulks niet geldt voor de inbreuken, die in casu niet op voorhand definieerbaar zijn ("L'absence de codification des manquements ou fautes professionnelles peut s'expliquer par la spécificité d'une matière touchant à la fois à la pratique évolutive ... " DU JARDIN, J., " Le contrôle de légalité exercé par la Cour de Cassation sur la justice disciplinaire au sein des ordres professionnels ", J.T., 2000, 627-628).

Artikelen 40 tot 42

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Dit zijn, Sire, de voornaamste bepalingen van het besluit dat aan Uwe Majesteit ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen

Vincent van Quickenborne

KONINKRIJK BELGIE FEDERALE OVERHEIDSDIENST ECONOMIE, K.M.O., MIDDENSTAND EN ENERGIE

Koninklijk besluit betreffende radiotoegang in de frequentieband 2500-2690 MHz

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, meer bepaald de artikelen 9, 18, 21 en 30;

Gelet op het advies van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie, gegeven op ...;

Gelet op het akkoord van de inspecteur van financiën, gegeven op ...;

Gelet op het advies van de Minister van Begroting, gegeven op ...;

Gelet op het advies van de Raad van State, gegeven op ...;

Op de voordracht van Onze Minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen en op advies van onze in Raad vergaderde Ministers;

Hebben wij besloten en besluiten wij:

HOOFDSTUK I. – Terminologie en definities

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

1° Eindtoestel: radioapparatuur van een eindgebruiker;

2° Radiotoegang: verbindingen via radiogolven tussen een eindtoestel en een basisstation;

3° Netwerk voor radiotoegang: geheel van de basisstations dat nodig is om de radiotoegang te verlenen;

4° Gebruiksrechten: door het Instituut toegekende rechten die het gebruik dekken van de frequenties vermeld in artikel 4;

5° Radiotoegangsoperator: operator die gebruiksrechten heeft verworven;

6° Controle met betrekking tot een persoon: de bevoegdheid in rechte of in feite om een beslissende invloed uit te oefenen op de aanstelling van de meerderheid van de bestuurders of zaakvoerders van die persoon of op de oriëntatie van het beheer ervan. De controle kan exclusief of gezamenlijk, direct of via een tussenpersoon worden uitgeoefend en wordt geïnterpreteerd conform de artikelen 5 tot 9 van het Wetboek van Vennootschappen, Boek I, Titel II, Hoofdstuk II, op voorwaarde dat wanneer er sprake is van een meerderheid, deze meerderheid 50% of meer bedraagt;

7° relevante groep: ten opzichte van een persoon (de "eerste persoon"):

a) de eerste persoon, en;

b) elke persoon die wordt gecontroleerd door de eerste persoon, en;

c) elke persoon (de "tweede persoon") die de eerste persoon controleert, en;

d) elke persoon die wordt gecontroleerd door de tweede persoon, en;

e) elke persoon waarmee een van de onder a) tot c) beoogde personen een consortium vormt in de betekenis van artikel 10 van het Wetboek van Vennootschappen, Boek I, Titel II, Hoofdstuk II.

HOOFDSTUK II. – Algemeen

Art. 2. Dit besluit is van toepassing op iedere operator die een kennisgeving heeft gedaan overeenkomstig artikel 9 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie die frequenties wenst te bekomen voor het aanbieden van radiotoegang in de frequentiebanden vermeld in artikel 4.

Art. 3. § 1. De gebruiksrechten zijn vijftien jaar geldig vanaf de datum van betekening ervan. Na afloop van die eerste periode kan het Instituut de gebruiksrechten voor telkens vijf jaar verlengen. Indien het Instituut de gebruiksrechten niet verlengt, neemt het daartoe een gemotiveerde beslissing na de betrokken operator te hebben gehoord.

§ 2. De gebruiksrechten dekken de ingebruikneming van systemen voor radiotoegang op het gehele nationale grondgebied.

HOOFDSTUK III. – Frequentiegebruik

Art. 4. § 1. Het Instituut wijst overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk VII de radiotoegangsoperatoren de volgende veertien frequentieblokken toe in de frequentiebanden 2500-2570 MHz en 2620-2690 MHz, gescheiden door een duplexafstand van 120 MHz:

1° 2500-2505 MHz en 2620-2625 MHz

2° 2505-2510 MHz en 2625-2630 MHz

3° 2510-2515 MHz en 2630-2635 MHz

4° 2515-2520 MHz en 2635-2640 MHz

5° 2520-2525 MHz en 2640-2645 MHz

6° 2525-2530 MHz en 2645-2650 MHz

7° 2530-2535 MHz en 2650-2655 MHz

8° 2535-2540 MHz en 2655-2660 MHz

9° 2540-2545 MHz en 2660-2665 MHz

10° 2545-2550 MHz en 2665-2670 MHz

11° 2550-2555 MHz en 2670-2675 MHz

12° 2555-2560 MHz en 2675-2680 MHz

13° 2560-2565 MHz en 2680-2685 MHz

14° 2565-2570 MHz en 2685-2690 MHz

§ 2. De frequentieband 2620-2690 MHz is voorbehouden voor het uitzenden door de basisstations en de frequentieband 2500-2570 MHz is voorbehouden voor het uitzenden door de eindtoestellen.

Het Instituut kan een radiotoegangsoperator de toestemming verlenen om dezelfde frequentieband te gebruiken voor het uitzenden van de basisstations en voor het uitzenden van de eindtoestellen. Een dergelijk gebruik mag geen toename van de interferentie veroorzaken voor de andere radiotoegangsoperatoren of voor de andere gebruikers van het radiospectrum.

§ 3. Het Instituut wijst overeenkomstig de bepalingen van Hoofdstuk VII de radiotoegangsoperatoren het frequentieblok 2570-2620 MHz toe.

§ 4. De frequentieband 2570-2620 MHz wordt gebruikt voor het uitzenden door de basisstations als door de eindtoestellen.

§ 5. Een relevante groep kan niet meer dan 70 MHz in de frequentieband 2500-2690 MHz innemen.

Art. 5. Het gebruik van de stations voor radiocommunicatie in het kader van de radiotoegang en op de frequenties vermeld in artikel 4, is vrijgesteld van de vergunning als bedoeld in artikel 39, § 1, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

Art. 6. De radiotoegangsoperator respecteert:

1° de verplichtingen die voortvloeien uit de grensoverschrijdende coördinatie in het kader van de internationale overeenkomsten die het Instituut gesloten heeft;

2° de verplichtingen die het Instituut heeft vastgesteld om interferentie tussen radiotoegangsoperatoren te voorkomen;

3° de verplichtingen die het Instituut heeft vastgesteld om interferentie tussen de radiotoegangsoperatoren en de andere gebruikers van het radiospectrum te voorkomen.

HOOFDSTUK IV. – Rechten voor het gebruik van het radiospectrum en de controle op de frequenties

Art. 7. § 1. De radiotoegangsoperator betaalt een recht, jaarlijks recht voor de beschikbaarstelling van frequenties genaamd, voor de beschikbaarstelling en de coördinatie van de radiofrequenties, alsook de bijbehorende controlekosten.
Het jaarlijkse recht voor de beschikbaarstelling van frequenties bedraagt 50.000 euro per MHz toegewezen.
Het bedrag van dat recht is onafhankelijk van het aantal toewijzingen die de frequentie in kwestie exploiteren.

§ 2. De radiotoegangsoperator betaalt het jaarlijkse recht voor de beschikbaarstelling van frequenties uiterlijk 31 januari van het jaar waarop het betreffende recht betrekking heeft.
De eerste betaling van het jaarlijkse recht voor de beschikbaarstelling van elke frequentie wordt verricht binnen dertig dagen na de ingebruikneming van die frequentie, naar rato van het aantal maanden dat overblijft tot 31 december van het lopende jaar.

§ 3. Rechten die niet zijn betaald op de vastgestelde vervaldatum, geven, van rechtswege en zonder ingebrekestelling, aanleiding tot een intrest tegen het wettelijke tarief. Die intrest wordt berekend pro rata van het aantal dagen vertraging.

§ 4. De bedragen worden jaarlijks op 1 januari aangepast aan het indexcijfer van de consumptieprijzen.
De aanpassing geschiedt met behulp van de coëfficiënt die verkregen wordt door het indexcijfer van de maand december die voorafgaat aan de maand januari in de loop waarvan de aanpassing plaatsvindt, te delen door het indexcijfer van de maand december 2007. Na de toepassing van de coëfficiënt worden de verkregen bedragen afgerond tot het hogere honderdtal euro.

HOOFDSTUK V. – Controle en sancties

Art. 8. Het Instituut kan de frequenties terugnemen die drie jaar na de verwerving van de gebruiksrechten ervan, niet in gebruik zijn. Het Instituut brengt de betrokken operator minstens drie maanden op voorhand op de hoogte van deze maatregel. Deze maatregel heeft geen enkele terugbetaling of schadeloosstelling tot gevolg.

Art. 9. § 1. Een radiotoegangsoperator is verplicht op verzoek van het Instituut alle inlichtingen te verstrekken over de staat van ingebruikneming van zijn netwerk.
Een radiotoegangsoperator verleent aan de behoorlijk geaccrediteerde vertegenwoordigers van het Instituut toegang tot zijn kantoren en installaties, opdat zij de vereiste controles kunnen uitvoeren.

§ 2. Een radiotoegangsoperator deelt ten minste een keer per semester aan het Instituut de volledige lijst mee van de basisstations die in gebruik zijn.

Art. 10. Het Instituut kan de gebruiksrechten van een radiotoegangsoperator die zich niet schikt naar de bepalingen van dit besluit of de voorwaarden van zijn gebruiksrechten te allen tijde schorsen of intrekken nadat de radiotoegangsoperator werd gehoord.
Een schorsing of intrekking geeft nooit aanleiding tot een schadeloosstelling noch terugbetaling van het geheel of een deel van de rechten die eventueel betaald zijn overeenkomstig artikel 7 van dit besluit.
De sancties vermeld in dit hoofdstuk sluiten geen andere sancties of maatregelen vanwege het Instituut uit.

HOOFDSTUK VI. – Dekkingsvereisten

Art. 11. § 1. De operator brengt het publiek duidelijk en precies op de hoogte over de dekking die door zijn dienst wordt geboden. De verstrekte informatie stelt het publiek in staat om ondubbelzinnig vast te stellen waar zij van de betreffende dienst gebruik kunnen maken. De operator maakt bij zijn informatieverstrekking minstens het onderscheid tussen de dekking op autowegen, met name de verkeersaders met de letters E, A en R, en de overige dekking.

§ 2. Deze informatie wordt eveneens aan het Instituut bezorgd. De operator houdt deze informatie actueel. Iedere aanpassing wordt onverwijld gepubliceerd en aan het Instituut gemeld.

HOOFDSTUK VII. – Procedure voor de toekenning van gebruiksrechten

Afdeling I. Kandidatuur

Art. 12. Een operator die gebruiksrechten wil verkrijgen, dient zijn kandidatuur in de vorm en volgens de voorwaarden die in dit hoofdstuk worden vastgesteld.

Art. 13. § 1. De kandidaat blijft door zijn kandidatuur gebonden vanaf haar indiening, en met name tot:

- 1° hem gebruiksrechten worden toegewezen, of;
- 2° hij zich op regelmatige wijze terugtrekt uit de procedure tot toekenning van de vergunning, of;
- 3° hij wordt uitgesloten van de procedure.

§ 2. De kandidaat mag geen enkele wijziging aanbrengen aan zijn kandidatuur nadat hij deze kandidatuur heeft ingediend.

§ 3. De kandidaat is verplicht het Instituut onmiddellijk schriftelijk in kennis te stellen van gebeurtenissen en feiten die een invloed hebben of zouden kunnen hebben op de verklaringen die de kandidaat aflegde overeenkomstig artikel 15.

Art. 14. § 1. De kandidaatstelling gebeurt als volgt:

- 1° tussen 9 en 17 uur op werkdagen, en uiterlijk op de datum en het uur door het Instituut bepaald en in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt;
- 2° bij het Instituut, tegen overhandiging van een ontvangstbewijs;
- 3° in twee exemplaren, met aanduiding van een origineel exemplaar dat medeondertekend wordt door de gemachtigde vertegenwoordigers van de kandidaten.

§ 2. In zijn publicatie in het Belgisch Staatsblad duidt het Instituut aan welke frequentieblokken vermeld in artikel 4, § 1 en 3, zijn betrokken.

Art. 15. § 1. De kandidatuur bevat de volgende inlichtingen:

- 1° het adres, telefoon- en faxnummer in de EU waarop de kandidaat op werkdagen, tussen 8 en 19 uur, bereikt kan worden, en dat voor deze procedure geldt als het officiële adres van de kandidaat met de bedoeling er documenten af te leveren, kennisgevingen te doen geworden en betekeningen te verrichten;

2° de namen, titels, hoedanigheden en handtekeningen van de personen die wettelijk bevoegd zijn om de kandidaat ten volle te vertegenwoordigen krachtens de wet of de statuten van de kandidaat voor alle handelingen die verband kunnen hebben met de procedure tot toekenning van gebruiksrechten;

3° de statuten van de kandidaat of, bij gebreke daarvan equivalente documenten die de werking van de kandidaat regelen;

4° het bewijs, of indien een dergelijk bewijs niet uitgereikt wordt in het land waar de zetel van de kandidaat gevestigd is, een verklaring onder ede dat de kandidaat:

a) niet in staat van faillissement of van vereffening of een gelijkaardige toestand verkeert of verkeert, en;

b) geen aangifte heeft gedaan van faillissement en niet in een vereffeningprocedure of procedure van gerechtelijk akkoord betrokken is, en niet in een gelijkaardige procedure volgens een buitenlandse reglementering betrokken is;

5° een gedetailleerd, duidelijk en volledig overzicht van de aanhoudingsstructuur van de kandidaat;

6° het bewijs van de betaling van het bedrag overeenkomstig artikel 16;

7° het bankrekeningnummer van de kandidaat waarop het bedrag overeenkomstig artikel 19 of 40, § 4, kan teruggestort worden;

8° de technische norm of technologie die de kandidaat van plan is te gebruiken;

9° de frequentieblokken waarvoor de kandidaat gebruiksrechten wil krijgen;

10° het bewijs van kennisgeving overeenkomstig artikel 9 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

§ 2. Het Instituut stelt het formaat vast waaraan de kandidaturen moeten voldoen.

Art. 16. § 1. De kandidaat betaalt een bedrag ten belope van 2,5 miljoen euro. Deze waarborg moet uiterlijk op de datum van indiening van de kandidaturen, onvoorwaardelijk, onherroepelijk, in opeisbare sommen en in euro, ten voordele van de Belgische Staat gestort zijn bij de Nationale Bank van België, op rekening bekendgemaakt door het Instituut.

§ 2. De waarborg brengt intrest op tegen EONIA-rentevoet. De intresten worden gekapitaliseerd op de laatste werkdag van het Europese betalingssysteem TARGET van elke maand. De waarborg van de kandidaten die gebruiksrechten verkrijgen, brengt intrest op tot en met de dag voorafgaand aan de dag waarop het Instituut de kandidaat er kennis van geeft dat hij gebruiksrechten verkregen heeft overeenkomstig artikel 40. De waarborg van de kandidaten die geen gebruiksrechten verkrijgen, brengt intrest op tot en met de dag voorafgaand aan de dag waarop hij wordt teruggestort.

Afdeling II. – Onderzoek van de kandidaturen

Art. 17. Indien meerdere kandidaten deel uitmaken van eenzelfde relevante groep, wordt slechts één toegelaten tot de procedure.

De betrokken kandidaten kiezen, op verzoek van het Instituut, de persoon uit hun midden die zal deelnemen aan de procedure.

Bij gebrek aan een keuze worden alle betrokken kandidaten worden uitgesloten uit de procedure.

Art. 18 . Het Instituut neemt een beslissing over de ontvankelijkheid van elke ingediende kandidatuur krachtens de artikelen 14, 15, 16 en 17.

Het Instituut brengt de beslissing omtrent de ontvankelijkheid van zijn kandidatuur ter kennis van elke kandidaat. Aan de ontvankelijk bevonden kandidaten, verstrekt het Instituut gelijktijdig een lijst van alle ontvankelijk bevonden kandidaten.

Art. 19. De waarborg, met inbegrip van de intrest, van de onontvankelijk bevonden kandidaten wordt teruggestort op hun rekening die werd meegedeeld overeenkomstig artikel 15, § 1, 7°.

Art. 20. Het Instituut beoordeelt of het beschikbare radiospectrum volstaat om te voldoen aan alle ontvankelijk bevonden kandidaatstellingen.

Art. 21. Als het beschikbare radiospectrum het mogelijk maakt om aan alle ontvankelijk verklaarde kandidaatstellingen te voldoen, organiseert het Instituut geen toewijzing bij opbod en kent het de gebruiksrechten toe overeenkomstig artikel 40, § 2.

Art. 22. Als het beschikbare radiospectrum het niet mogelijk maakt om aan alle ontvankelijk verklaarde kandidaturen te voldoen, start het Instituut de toewijzing bij opbod beschreven onder afdeling III van dit hoofdstuk.

Afdeling III. Toewijzing bij opbod

Art. 23. Het Instituut bepaalt de wijze van communicatie tussen het Instituut en de kandidaten tijdens de toewijzing bij opbod.

Art. 24. Elke kandidaat onthoudt zich van elke gedraging of bekendmaking die het goede en ordelijke verloop van de toewijzing bij opbod verstoort.

Art. 25. Elke kandidaat onthoudt zich, op straffe van uitsluiting van de kandidatuur, van de uitwisseling van vertrouwelijke informatie en van afspraken met andere kandidaten en van elke andere handeling die de uitkomst van de procedure kan beïnvloeden of die afbreuk kan doen aan de mededinging in de toewijzing bij opbod.

Art. 26. Voor de aanvang van de toewijzing bij opbod brengt het Instituut de kandidaten de volgende gegevens ter kennis:

1° welke kandidaten deelnemen aan de toewijzing bij opbod;

2° elke relevante informatie die de kandidaat dient te gebruiken om een bod uit te brengen en te bewijzen dat elke mededeling die hij in het kader van de toewijzing bij opbod doet van hem afkomstig is;

3° het tijdstip van begin en einde van de eerste ronde;

4° het minimum- en maximumbod voor elk frequentieblok voor de eerste ronde;

5° in voorkomend geval, de overige inlichtingen en documenten die de kandidaat nodig heeft om te kunnen deelnemen aan de toewijzing bij opbod.

Art. 27. § 1. Het Instituut beslist wanneer de opeenvolgende rondes worden georganiseerd en brengt de kandidaten daarvan op de hoogte.

§ 2. In elke ronde, stelt elke kandidaat het Instituut in kennis van:

1° een of meer offertes, overeenkomstig artikel 28, of;

2° hij een of meer offertes vervangt, overeenkomstig artikel 31, of;

3° zijn beroep op een paskaart, overeenkomstig artikel 32, of;

4° zijn terugtrekking uit de bieding, overeenkomstig artikel 33.

Art. 28. § 1. De kandidaat brengt zijn bod op de door het Instituut aangegeven wijze uit binnen de vastgelegde duur van elke ronde.

§ 2. Elk bod identificeert een bepaald frequentieblok.

§ 3. Het Instituut bepaalt het minimumbod en maximumbod voor elk frequentieblok voor de opeenvolgende rondes.

Het minimumbod in de eerste ronde is gelijk aan 500.000 euro per MHz.

§ 4. Elk bod voor een frequentieblok bestaat uit een bedrag dat een heel veelvoud is van 10.000 euro.

§ 5. Een kandidaat kan een of meer offertes indienen voor een of meer frequentieblokken maar al zijn geldige offertes samen mogen maximaal slechts op 70 MHz slaan.

Art. 29. Elke kandidaat is onvoorwaardelijk en onherroepelijk aan zijn bod gebonden tot:

1° hij zijn bod vervangt overeenkomstig artikel 31, of;

2° hij zijn bod terugtrekt overeenkomstig artikel 33, of;

3° zijn bod na afloop van de laatste ronde niet het hoogste is.

Art. 30. Uiterlijk op het ogenblik dat de kandidaat een of meer offertes uitbrengt die een veelvoud overstijgen van 10 miljoen euro en vanaf 20 miljoen euro, verhoogt de kandidaat telkens zijn waarborg met een storting van 2,5 miljoen euro.

Het bewijs van de verhoging van de waarborg komt bij het Instituut toe voor het ogenblik waarop de kandidaat het bod uitbrengt dat aanleiding geeft tot de verhoging van de waarborg. Een bod uitgebracht zonder de vereiste verhoging van de waarborg is nietig.

Art. 31. Elke kandidaat kan een offerte voor een bepaald frequentieblok vervangen door een of meer nieuwe offertes voor een ander bepaald of andere bepaalde frequentieblokken op voorwaarde dat:

1° de nieuwe offerte(s) overeenkomstig artikel 28 zijn, en;

2° de hoeveelheid spectrum waarop het geheel van de geldige offertes van de kandidaat betrekking heeft, niet afneemt.

Art. 32. Elke kandidaat mag een beroep doen op een paskaart als alternatief voor een bod, een vervanging of een terugtrekking. Een kandidaat mag in totaal maximaal driemaal passen tijdens de toewijzing bij opbod.

Art. 33. Elke kandidaat, met uitzondering van de kandidaten die het hoogste regelmatige bod op een frequentieblok uitbrachten, mag zich uit de toewijzing bij opbod terugtrekken. Deze terugtrekking is definitief en onherroepelijk.

Art. 34. Indien in een ronde twee of meer kandidaten hetzelfde bod op een gegeven frequentieblok uitbrengen, bepaalt het Instituut via loting de rangschikking van deze kandidaten voor dat frequentieblok.

Art. 35. Na elke ronde, brengt het Instituut de overblijvende kandidaten de volgende gegevens ter kennis met betrekking tot de vorige ronde:

1° het klassement van de geldige offertes voor elk frequentieblok;

2° welke kandidaten een beroep op een paskaart hebben gedaan;

3° welke kandidaten zich hebben teruggetrokken;

4° welke kandidaten van de toewijzing bij opbod warden uitgesloten;

5° het tijdstip van begin en einde van de volgende ronde;

6° het minimum- en maximumbod voor elk frequentieblok voor de volgende ronde.

Art. 36. De laatste ronde is de ronde, op het einde waarvan geen enkele kandidaat het Instituut in kennis stelt van een bod, een vervanging of zijn beroep op een paskaart.

Art. 37. Na de laatste ronde, stelt het Instituut het hoogste bod per frequentieblok vast. Dit bedrag is het uniek concessierecht voor een gegeven frequentieblok.

De kandidaten worden hiervan na het einde van de laatste ronde in kennis gesteld.

Art. 38. Het Instituut staat in voor het ordelijk verloop en de praktische organisatie van de procedure tot toekenning van de gebruiksrechten; het Instituut kan daartoe alle nuttige maatregelen nemen.

Art. 39. § 1. Het Instituut stelt inbreuken vast die leiden tot nietigheid van het bod of uitsluiting van de procedure tot toekenning van de gebruiksrechten. Het Instituut beslist in elk geval tot uitsluiting van de kandidaat indien:

1° de kandidaat een inbreuk maakt op artikel 25, of;

2° de kandidaat op enige andere wijze het verloop van de procedure tot toekenning van de gebruiksrechten manipuleert of daartoe pogingen onderneemt.

§ 2. Bovendien dient het Instituut in dit geval eveneens klacht in bij de bevoegde mededingingsautoriteiten, en legt het klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de bevoegde onderzoeksrechter.

Afdeling IV. Toekenning van de gebruiksrechten

Art. 40. § 1. Het Instituut kent de gebruiksrechten toe aan de kandidaten die het hoogste bod hebben uitgebracht voor de verschillende frequentieblokken.

§ 2. Als het beschikbare radiospectrum het mogelijk maakt om aan alle ontvankelijk verklaarde kandidaatstellingen te voldoen, kent het Instituut aan alle kandidaten gebruiksrechten toe. In dat geval bedraagt het uniek concessierecht 500.000 euro per MHz.

§ 3. Het Instituut geeft elke kandidaat kennis van het op rekening van het Instituut te betalen saldo, terzelfder tijd van zijn gebruiksrechten.

§ 4. De waarborg, met inbegrip van de intrest, van de kandidaten waaraan geen gebruiksrechten worden toegekend, wordt op hun rekening teruggestort, meegedeeld overeenkomstig artikel 15, § 1, 7°.

Art. 41. Binnen vijftien dagen na de kennisgeving bedoeld in artikel 40, § 3, betaalt de vergunde operator het uniek concessierecht, verminderd met de waarborg, met inbegrip van de intrest. Niet-betaling, laattijdige of onvolledige betaling van het saldo van het uniek concessierecht houdt het verval van rechtswege van de gebruiksrechten in. De van de gebruiksrechten vervallen verklaarde kandidaat wordt van iedere kandidatuur in de zin van artikel 12 uitgesloten.

HOOFDSTUK VIII. – Slotbepalingen

Art. 42. Onze minister bevoegd voor telecommunicatie, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te ..., ...

ALBERT

VAN KONINGSWEGE:

De Minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen

Vincent van Quickenborne

M. Van Bellinghen
Lid van de Raad

G. Deneff
Lid van de Raad

C. Rutten
Lid van de Raad

E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad

BIJLAGEN